

ADVENT.

ECCE VENIET. (2^e Zondag)

(ALOYS WALGRAVE)

Jef TINEL.

In stille verrukking.

1. Nu le - ven we in het licht — van zal - vend ze - ker
2. Hoe lan - ge nog, o Heer, — zal ons ver - zuch - ten
3. Nu le - ven we in het licht — van ver - re scheem - rend

p *licht zwellen* *verzachten*

ho - pen; daar, ver - re - scheurt de wolk van Go - des gram - schap o - -
du - ren? Hoe lang om - slui - ten ons de zwa - re ker - ker - mu - -
ho - pen; zoet glanst uw re - gen - boog en stelt de toe - komst o - -

- pen; zijn re - gen - boog ver - schijnt ge - lijk een hoo - ge
- ren? Hoe lang eer gij van ons den dwin - ge - land ver -
- pen; doch, Hee - re, wend U om en 't zal ons le - ven

poort, — waar - uit de toe - komst ons zacht stralend te - gen - gloort. —
- jaagt — en eer Gij, sche - mer nu, als gul - den zon - ne daagt? —
zijn, — en ju - ichen zal uw volk om u, wen zon - ne - schijn!